

Саша Нишавић

ИМЕНА

Кроз градски аутобус
Јуре се црнпураста деца

Једни висе на шипкама
Други скачу по седиштима

Поред мене седи
Њихова истетовирана мајка

Са сетом говори
На десној руци су имена очева
Ових таксирата

На левој моје неостварене љубави
Џеј Шабан и Куста

ЗАСТИЋЕ

Чудан беше дан

У истом трену грејало је сунце
И падала киша
Кад се изнад кровова појави дуга
Весели Банаћанин рече

Окотила се вештица
Застиће прави
Гологузу децу на трг изводи
Чува их народна милиција
Док на нас обојене језике плазе

ПОРУЖНИ МЕ БОЖЕ

Утишај гласове
Притули светлашце
Што се пробија кроз решетке

Успори срце
Ако у њему није
Печаш гара Духа Свешога

Поружни ме Боже
Ако моја лепота
Не долази од Тебе

ОДЛАЗАК

Машем ти са
Прозора хотелске собе
Још који трен
Лебдеће твој дах изнад кревета
Мирисати твоја кожа
У рукавима моје кошуље
Коју си ноћу облачила
Да не спаваш гола

ПРИЈАТЕЉ

Снег је у врлетима
Завејао старца

Убеђују га
Склони се док
Олуја не утихне

Не никако
Не могу да оставим магарца
Немоћног слепог пријатеља

ЖМУРКЕ

Док твоја сестрица
Броји до тридесет
Ми се скривамо и љубимо
У тамним ходницима Самограда

Ти видиш живог Свеца
Добру вилу
Брата који стиже издалека

Ја мрског учитеља
За језик обешена

Покрај његових ногу
Закланог певца
Ког сам принео као жртву
Улазећи у школу безбожништва